

[Hartel.]

Det glæder mig ogsaa, at den højtærede Minister ser med Sympati og Forstaaelse paa den private Undervisning. Vi kan ligeledes tiltræde den nye Bestemmelse i Lovforslagets § 44, Stk. 3, hvorefter Pligten til at fortsætte en paabegyndt Undervisning Tiden ud i Mellem skolens 4de Klasse indskræpes og kun kan fraviges, naar Skolekommissionen kan give det sin Anbefaling; det vil formodentlig sige, naar meget tvungende Grunde taler derfor.

Jeg skal endelig tillade mig en Række mindre omfattende Bemærkninger til enkelte Ting i Lovforslaget.

I Lovforslagets § 6, Stk. 3, omhandles Oprettelse af Skolekommissioner, hvor forskellige Kommuner inden for et Skoleforbund har et Fællesskab. Jeg vil her gerne have fastslaaet i Loven, at alle de i et saadant Skoleforbund interesserede Parter skal have Ret til og Pligt til at indsætte Medlemmer i det paagældende Fællesskabs Ledelse, at det ikke skal gaa saaledes, at enkelte større Dele, som har Hovedindfyldelsen i første Omgang, bevarer den, og at de mindre Kommuner eller mindre Dele af Kommuner, der kommer med ind under det større Fællesskab, bliver holdt udenfor.

Ligeledes kunde vi meget ønske, at man tilstræbte en Ordning af hele vort Skolevæsen, hvorved de sønderjyske Landsdele blev stillet paa nøjagtig samme Linie som det øvrige Danmark.

Med Hensyn til Forældreraadenes Stilling vil jeg henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om der ikke burde gives lidt klarere Redegørelse for, hvad disse Forældreraad skal arbejde med, ikke saa meget for at begrænse det, som Forældreraadene skal tage sig af, som for at fjerne den Frygt, som hersker i visse Forældrekrede for at tage en Række Sager op, som derefter faar Lov til at ligge, til Trods for at disse Spørgsmaals Løsning kunde have stor Betydning. Endvidere vil jeg bede Ministeren om i denne Forbindelse at overveje, om der ikke kunde være Grund til at skabe et vist økonomisk Grundlag for Forældreraadenes Arbejde, idet det kan tænkes, at Forældre, som vel er interesserede i at følge dette Arbejde, frygter, at det skal være forbundet med Omkostninger. De skal maaske tage længere Veje, eller de kan paa anden Maade faa Udgifter; maaske vil selve det Arbejde, de sætter ind, forvolde Udgifter gennem den Undersøgelse, man kunde ønske foretaget, inden man kommer med sin Indstilling. Hvorledes skal man forholde sig inden for Forældreraadene i saadanne Spørgsmaal?

I Lovforslagets § 9 staar der, at Folkeskolens Skoleaar begynder den 1. April. Jeg vil i denne Forbindelse henstille til Overvejelse inden for Undervisningsministeriet, om det ikke var rigtigt, at man naaede til Ensartethed paa dette Omraade, saaledes at Folkeskolens og den højere Skoles Skoleaar begyndte paa samme Tidspunkt. Man kunde f. Eks. vælge den 1. Maj eller lade det blive ved den 1. April, hvis det skønnes at være det rigtige, men i det mindste burde man have Ensartethed, hvilket kunde naas lempeligt derigennem, at man kun flyttede Ferien en Uge aarligt, saaledes at man efter en vis Perodes Forløb var naaet frem til en ensartet Ordning.

I Lovforslagets § 12 vil jeg gerne anholde en sproglig Lapsus, idet der staar — jeg skal med Formandens Tilladelse citere — „Henviſning af Børn til en saadan Skole kan dog ikke foretages mod vedkommende Børns Forældres Ønsker.“ En saadan Ophobning af Genitiver finder jeg lidet stemmende med dansk Sprogbrug. Jeg mener, at det rettelig maa hedde: „mod Ønske fremsat af vedkommende Børns Forældre“.

Hvad angaar § 15, er det her gentagne Gange fremhævet, at man anser den i denne Paragraf omtalte Selvvirksomhed fra Elevernes Side for at være mere af pædagogisk Karakter, og at det ikke er noget, der egentlig bør fremholdes som Formaal for denne Lovgivning og derfor have en særlig Plads i Loven. Jeg maa sige, at selv om jeg sympatiserer med selve dette, at den pædagogiske Ledelse af Undervisningsarbejdet er af den Art, at den fremmer Elevernes Selvvirksomhed, finder jeg det upaakrævet, at denne Bestemmelse optages i Loven.

Al pædagogisk Virksomhed er jo stort set tidspræget, og det vil alle Bestemmelser af den Art blive. Nogle kunde f. Eks. fremholde Klasseundervisningen som noget, der skulde iagttages ved en Skolelov. Andre kunde sige, at man vilde have den Undervisningsform, som tidligere blev benyttet, med Henvendelse til den enkelte Elev og Eksamination af ham. Atter andre kunde komme og sige: Vi regner det for uhyre vigtigt, at Eleverne faar en national Paavirkning, at der tales til deres Loyalitetsfølelse, deres Solidaritetsfølelse, eller hvad andet man nu kunde finde paa at nævne, som Enkeltmand og ogsaa Kredse af Befolkningen kunde anse det for betydningsfuldt at faa optaget under denne Lovgivning. Jeg vil advare mod dette. Navnlig kunde det siges, hvad vi alle kan være enige om,